

Szünidő: külföldön

Közeleg a nyár. Hivatalsan ugyan csak június 21-én köszönt be, de „inkognitóban” már itt él közöttünk hetek óta. Megnyitottak a strandok, a szabadterti kert-helyiségek és mozik, benépesülnek — főleg esténkint — a parkok. De nem csak ez mutatja a nyár közeledését, hanem az is, hogy egyre többen döntenek véglegesen arról, hogy mit is fognak csinálni, merre utaznak a nyár folyamán. A nyár az üdülés, a pihenés, a szórakozás ideje. Különösen azok számára, akik még nem dolgoznak, hanem tanulnak. Középsikolások, egyetemisták alkotják a nyaralók többségét. Még „vékonypénzüek”, ahogy mondani szokták, de a szülők segítségével az anyagi gondok többnyire megoldhatók és teljesülhetnek a vágyak.

Ki merre utazik? Mi a cél? E két kérdés köré próbáltam kerekíteni beszélgetéseim lényegét. A kérdéseket a JATE Állam- és Jogtudományi Karának hallgatói.

Jugoszlávia: sport

Dobos Judit elsőéves. Magas, karcsú lány. Kispórtolt. — Hová utazol?
— Jugoszlávia, pontosabban Novi Sad az úticélnom ezen a nyáron.
— Meddig maradsz és milyen terved vannak ottlétted kapcsolatban?
— Körülbelül két hétig maradok. Akikhez megyek, illetve megyünk, sportolók. Már régebről ismerjük egymást. Közös szerelmünk, a kézilabda hozott össze bennünket. Szeretnék lemenni a tengerpartra, általában sok helyen megfordulni, fürödni, napozni, szórakozni.
— Ezek szerint a sport marad a hazautazás utáni időre?

Végigutazni a Riviérán

— Szó sincs róla. Nem leszek hűtlen a sportágamhoz. Minden valószínűség szerint lesz lehetőségünk barátságos meccseken résztvenni. Érdekes találkozók lesznek, nemzetközi csapatban még úgy-

sem szerepeltem. De győzni ilyen csapattal is lehet — és ez a fontos!

Jankovics Erzsé még nem tudja pontosan hová megy. Vagy kabalából nem mond biztosat. Egylőre csak feltehetőleg módban hajlandó felvilágosítani. Tehát a programja:

— Valószínűleg Olaszországba utazom, itt töltöm a tervek szerint a nyár egy részét, mintegy 2-3 hetet. Pontos terminusom még nincs.

— Merre felé vezet majd az utad?

— Végig szeretnék utazni a Riviérán, aztán meglátogatom a leghíresebb városokat, Rómát, Firenzét, Veneziát. Az természetes, hogy az ember sokat hall ezekről a csodálatos helyekről. Én a saját szememmel szeretnék meggyőződni mindarról, amit mesélek.

— Még egy indiszkrét kérdés: egyedül utazol?

— Fontos erre a kérdésre válaszolni?!

Nyelvtanulás az NDK-ban

Vida Jancsi III. éves. Először a tavalyi nyárról beszél, ugyanis ez szervesen kapcsolódik idei terveihez.

— A nyarat az NDK-ban töltöttem. A KISZ szervezésében munkatáborba mentünk. Rostockban dolgoztunk. A munka nem volt „gyerekeké”, de azért ki lehetett bírni. Segédmunkások voltunk, talán a „kubikolás” a legtalálóbb magyar szó a munkánkra. Egy héten öt napot dolgoztunk, mert az NDK-ban már tavaly is érvényben volt az ötnapos munkahét a nehéz testi munkát igénylő iparágakban.

— Szakmailag mit hozott ez a nyár?
— Elsősorban a nyelvtanuláshoz adott komoly segítséget. Német nyelvet tanulok már két éve az egyetemen. Ez az öt hét óriási előnyt jelentett számomra. Emellett — jogász szemmel — figyeltük a német emberek életét, társadalmi berendezkedését. Ezen a téren is érdekes tapasztalatokkal térünk vissza.

— Hogy érezted magad? Vagy ez felesleges kérdés is?

NINCS TÖBBÉ TÜRELEMJÁTÉK

A délelőtti előadások után mindenki a menzára igyekszik. A menzára, hogy ebédjeljen. Míg más otthon főzéssel bajlódik, addig mi, mint afféle úriemberek, az étteremben, a menzán ebédelünk. Sem főzés előtte, se mosogatás utána. Csak megállunk, vagy sorbaállunk a bejáratnál, elővesszük a jegyet és... Az ebédjegyek egy papíron vannak, erről kell az ügyes hallgatónak le választani a napi ebéd értékét szolgáló kis papírszálkát. A le választás helyén piciny pontokkal voltak szívesek előre megjelölni, csak az írás hiányzik róla, hogy az szövege: „Itt tépjük le!”.

De ez felesleges is lenne, hisz úgyis tudja mindenki, hogy ott kell letépní. Mindenki, csak épp az a kis ravasz papír nem. Mert fogjuk a jegyet, behajtjuk és tépni kezdjük. De a papírszalék beszakad, elszakad, mindent csinál, csak épp le szakadni nem akar. Legálábbis, egyenesen nem. Bár a szerencsésebbeknek ez is sikerül.

Egyik nap észrevettem, hogy Mari alattomban otthon előre felvágta a jegyeket, kizárólag azért, hogy bosszantsan bennünket. Nagyon ravaszul csinálta. Minden egyes jegyszálkát háromnegyed részéig olló segítségével eltávolított a mellette levőtől. Így azután ebéd előtt csak egy elegáns mozdulat, és máris nyugodtan, sőt fölényesen teszi a kis asztalkára a szabályos jegyet.

Mondom, sikerült ellesnem

ezt a titkot. Ez hát az ellenséget meglepetésére! — gondolta — de megállj, kitólok veled! Otthon én is megpróbáltam. Másnap szomorúan tapasztaltam, hogy az a ronda kis papír nem tud különbséget tenni az igekötők közt, mert le helyett ismét beszakadt.

Nem vagyok ideges! — mondtam egy doboz Sevenaletta után. — hisz van még egy variáció. Otthon ezt is kipróbáltam. A jegyeket teljesen különálló darabokra vágtam szét. De Fortuna végleg elfordult tőlem. Másnap ugyanis hiába kerestem a megfelelő papírfecnit... Két hétig nem játszhattam. Szanatóriumban voltam... Apódommal azon töprengtünk, hogyan lehetne módosítani, valamit kitalálni. De hiába... Időközben meggyógyultam és boldogan siettem haza. Az egészet már el is felejtettem. Orvosi tanácsra azóta otthon étkezem. Tegnap otthon géppel varrtam. Közben kifogyott a cérna, és a tű apró lyukakat hagyott az anyagban. És ekkor jött az isteni sugallat! Talán meg lehetne ugyanezt tenni papírral is... Gyorsan végigvarrtam egy darab papírt, utána megpróbáltam a lyukakat mentén eltépni. Gyönyörűen ment!

Az újításom kidolgoztam. Beadtam a Találmányi Hivatalba és most várom érte a kellő elismerést.

A jövő hónapban pedig újra a menzán étkezem...

Joó Ágnes

— Természetesen kitűnően. A németek nagyon kedvesek voltak hozzánk. A kettős hétvégeket szórakozással töltöttük, szerveztek számunkra többek között hajókirándulást is, voltunk ifjúsági klubokban, általában megismerkedtünk mindenféle szórakozásfajtaival. Csak egyet hiányoltunk: a hazai, fizetési „kaját”. Viszont a szóke, két szemű német lányok!...

— Az idei program?
— Ismét az NDK. Szintén a tengerpart, de a hely változik: Schwerimbe megyünk. Négy és fél hetet töltünk kint. A karról egy brigád utazik. Ha ugyanolyan jól sikerül, mint a tavalyi kirándulás, akkor elmondhatjuk, hogy felejthetetlen napokat töltöttünk ott...

Előbb

a vizsgaidőszak

Ezt pedig szívjből kívánjuk nemcsak Vida Jancsiénak, de a két kislánynak is, kívülről pedig valamennyi külföldre, vagy csak hazai üdülőhelyre utazóknak.

A tervek szépek. Reméljük sikerül a megvalósításuk is. Egy ideig azonban a tervek is pihenni fognak. Ne feledjük, hogy vizsgaidőszak van...

REIGL ENDRE

Jubilálók:

SZEGEDI EÖTVÖSISTÁK

Tíz évvel ezelőtt alakult meg újra Szegeden az Eötvös Kollégium. Ebből az alkalomból kértem meg Nagy Péter III. éves matematikus hallgatót, a kollégium most megválasztott titkárát, beszélnem az elődökkel.

— Az Eötvös Kollégium elődjét Eötvös Loránd oktatásiügyi miniszter alapította 1895-ben, a pesti egyetem legkiválóbb bölcsészei számára. Ennek mintájára jött létre a szegedi is, amely azután 1950-ben megszünt. Tíz évvel ezelőtt alakult újra, szocialista tartalommal. Munkájával a szocialista szakemberképzés programjába kapcsolódik be.

— Főbb célkitűzései?

— Röviden három pontban lehetne összefoglalni: A tehetséges egyetemi hallgatókban tudományos ambíciókat ébreszteni, bevonni őket a tudományos diákkörök munkájába; Azon hallgatók számára, akik a kötelező tanulmányaikon túlmenően akarnak valamely tudomány problémáival fog-

lalkozni, az optimális lehetőséget biztosítani. Megakadályozni, hogy a tudományos érdeklődés egyoldalúságát szakmai előfeltételek és szakovinizmus kialakulását; Olyan középiskolai tanárokat, tudományos kutatókat, vegyészeket, jogászokat, matematikusokat nevelni, akik amellett, hogy ismerik és maguk is résztvesznek tudományos problémáinak megoldásában, érdeklődnek társadalmunk feladataival, és a társadalmi-politikai problémák iránt, tudásukat és tehetségüket azok megvalósítására is felhasználják.

— Hogyan próbáljátok a célokat megvalósítani?

— Mindjárt az új tagok kiválasztásánál jelentős munkát végünk; beszélünk az első évfolyamok oktatóival, KISZ-patrónusaisal és az érdekel hallgatókkal. Így történik a hallgatók kiválasztása. Sokat jelent az is, hogy kollégiumunkban 12 TTK-s, 10 BTK-s, 2 JTK-s hallgató van; a felmerülő problémákat több

szemszögből vizsgálhatjuk meg.

— Milyen segítséget kaptok?
— Elsősorban az igen jelentős saját könyvtárat lehetne megemlíteni.
— Milyen eredményeket értek el?
— A diákköri konferenciákon való részvétel igen jelentős és eredményes volt. Saját erőből, illetve külső tanár segítségével angol, német, francia nyelvtanfolyamokat indítottunk. Sok Eötvös-kollégista található egyetemünk előadói között is.

— A jövőre nézve mik a terveitek?
— Szeretnénk más kollégiumokkal sokkal szorosabban együttműködni. Eddigi munkánkban akadályozott az is, hogy nemrégben költőztünk ide, új helyre, továbbá az, hogy sok végzős hallgatónk van. Ezen problémák megoldása után a jövő tanévben még eredményesebb munkát szeretnénk végezni.

Csirik János

Jánoshalmi kirándulás

A Szegedi Tanárképző Főiskola pedagógiai köre áprilisban ellátogatót a Jánoshalmi I. számú Általános Iskolába. Látogatásunk célja, hogy a gyakorló iskolák nyújtotta lehetőségeken túl is gyűjtsünk tapasztalatokat.

Az állomásnál meleg szeretettel fogadtak bennünket Szabados József igazgató, dr. Kassai Ferenc tanár és sok kis hatodikos pajtás, akikben ott-tartózkodásunk alatt házigazdáinkat tisztelhetjük.

Bár még csak harmadévesek vagyunk — tehát gyakorló tanításként még nem volt —, jánoshalmi vendéglátóink kedvességének köszönhetjük, hogy 14 fős csoportunk néhány tagja taníthatott is.

Az órákra Szegeden felkészültünk. Mégis, szorongással és nem kis lámpalázzal kezdtük meg az órákat. Később már ez az izgalom ugyan elmúlt, és siker koronázta munkánkat, bár kisebb hibákat vétettünk. Szakvezetőink: Sági Lászlóné és dr. Kassai Ferenc felkészült segítségüket és főleg pedagógiai rátermettségüket jónak találták.

De hogyan fogadtak bennünket a gyerekek?

Azt hiszem legalább annyira izgultak az óra sikeréért, mint mi, tanárjelöl-

tek. Fegyelmezetek, kedvesek, udvariasak voltak. Népességünket egy kedves kis példa is bizonyítja. Egyik kollégánkat (igaz, szép, bajsusos fiatalember) tanítása után autogrammkéző kislányom ostromolták.

A tanításon kívül színes program keretében ismerhetük meg az iskola életét. Részt vettünk az úttörővezetők tanácskozásán is. Kevesen tudják, hogy a Jánoshalmi I. számú iskolában gyerekönkormányzat van. Az úttörővezetők tanácsa az iskola határozathozó testülete. Tagjai az örs- és rajvezetők, a különböző bizottságok és szakkörök vezetői. Kollektívájuk osztályközösségen alapul, amely örsökből, rajokból és ezek vezetőségéből áll. Az iskolához kötött elfoglaltságuk, joguk, kötelességük több, mint a többi iskola tanulóinak.

A jánoshalmi út értékes tapasztalatok szerzésének kútfőjévé vált. Szeretnénk kapcsolatainkat rendszeresíteni. Igényesebb pedagógusokká szeretnénk válni, s ehhez az elméleti felkészülés mellett útmutatókra, tapasztalatokra van szükség. Ilyen iskolák megismerésére, mint a jánoshalmi.

Papp Róza

Uzgorodi egyetemisták Tápén

A Szegedi Tanárképző Főiskola vendégei, az uzgorodi egyetem magyar szakos hallgatói május 16-án Tápénra látogattak el.

A vendégeket dr. Bodó István, a községi tanács végrehajtó bizottságának elnöke fogadta. Ismertette a falu történetét, gazdag népi hagyományait, népművészetét. A vendégek ellátogattak még a Háziipari Termelőszövetkezetbe, ahol az ősi tápéi iparággal, a gyékényszóval ismertkedtek meg. Nagy érdeklődéssel nézték a szövetkezet hagyományos darabjait, a gyékényszövőket és a legmodernebb termékeiket: a divatos táskákat, kalapokat, kisbútorokat.

A HTSZ egyik tagja gyékénysodrásra és szövésre is megtanította az uzgorodi vendégeket.

A falumúzeumot Molnár József, a tápéi általános iskola tanára mutatta be. A múzeum gazdag anyaga a honismereti szakkör és az úttörők lelkes munkáját dicséri.

Az érdekes és élményekben gazdag látogatás egy hangulatos tiszai hajókirándulással zárult.

Flaskay Klára

Pályázat

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége és a Művelődésiügyi Minisztérium a műszaki egyetemek és a műszaki iskolák, felsőfokú technikumok közötti kapcsolat, együttműködés kialakítása, illetve további erősítése érdekében pályázatot hirdet. A pályázók két téma közül választhatnak: 1. A műszaki egyetemek és felsőfokú technikumok kölcsönös hatása egymás fejlődésére a jövőben; 2. A műszaki szakemberképzés érdekében milyen a hallgatósgát érintő intézkedések bevezetését teszi lehetővé a kétfajta műszaki felsőoktatási intézmény létezésére.

A témánként kiadott pályadíjak: 1. díj 10 ezer forint, 2. díj 6 ezer és 3. díj 3 ezer forint. A díjnyertes dolgozatoknál kívül még további hat dolgozatot honorálnak 1500 forintos tiszteletdíjjal. A pályázat jellegű. Beküldési határidő: 1967. szeptember 30. Részletes tájékoztatást a MTESZ Központi Oktatási Bizottsága ad. (Budapest V. Szabadság tér 1.)

India tíz hétben

Ósi kultúra és újkori nyomorúság. Felbomlóban levő kasztok és fanatikus szadhu, akik így kiáltanak: A nép kész életét adni a teheneért. Félmilliárdnyi lakosság és gabonaelküliség. Indiában még ma is így indul az utazó: a rejtélyes India felé. Újságokban nemcsak a nagy politikusok nevével szimpatikus országról írnak, hanem a „tehen-válság”-ról. Arról a kétszázötvenmillió szarvasmarháról, amely nemcsak hogy jelentős takarmányt fogyaszt, de ma már tünetekre is ragadta a szélsőjobboldali és vallási szervezetek tagjait.

— Én mégis azt mondom, hogy a szent tehene problémáját itthon kicsit el-tűlozzák. Ezt Széll Tamás docens állítja. Neki pedig lehet hinni, hiszen ez év januárjától március végéig tíz hetet töltött a rejtélyes Indiában. — Kétségtelen, hogy a tehén szent, de nem isten. Mitológikus tisztelet övezi, s ennek materialista magyarázata, hogy a tehén a megváltással egyenértékű hasznos állat volt; tejet ad, ami

egyiknek van gazdája, akinek a tehen visszajár és adja a tejet. A problémát az okozza, hogy az állam elfogja és levágja a gazdálat teheneket. Ezt nevezik a valóságos hinduk tehenmészárlásnak.

— Ugyanakkor az emberek éhenhalnak...

— Ez igaz. De a vallásosokat ez nem izgatja, mert hisznek a lélekvándorlásban. Ez az alapja nagyon szimpatikus békességüknek. A szanszkrit ahimsa, az erőszakmentesség tulajdonképpen a békés egymás mellett élés filozófiai őse. Ugyanakkor a klíma mellett a vallásosság a fejlődés legnagyobb gátja. A szörnyű klíma megnehezíti az építkezést. Ez alakította ki ruházatukat is. Különösen a nők ruhája nagyon szép: nyolc méter selymet, úgynevezett szarít csavarznak maguk köré. Kéktől a pirosig minden szín megtalálható az utcán. A férfiak ruházata látszatra egyszerűbb, hiszen csak egy lepedő. De attól engem is óvtak, hogy megpróbáljak ilyenbe öltözni, hiszen a gyerekek hetedik tanulják felöltését.

El sem lehet mesélni, milyen szimpompát mutattak az utcák a köztársasági emléknapon, a republic day-n.

— Nem ellentmondásos, hogy angol szóval jelöljük az angoloktól való megszabadulást ünneppé?

— Csak én mondtam angolul. A hivatalos nyelv a hindi. Ebből megint nagy viták vannak, mert a déli államok dravidái nem értik meg a hindit. Ezek azt mondják, hogy csak akkor tanulnak meg hindü, ha az északiak megtanulják a tamilt. Az egyetemi oktatás hivatalos nyelve azonban az angol. Az UNESCO-szövetség által alapított, feltörőben levő műszaki egyetemeken is mindennél angolul tanítanak, holott szovjet, amerikai, angol, francia és nyugatnémet alapítványok, és professzorai is ilyen nemzetiségűek. A békés versengés nagyon szép példája ez.

— Milyen egyetemeken járt?

— A magyar-indiai kulturális csereegyezmény keretében történt utazásom, s